

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА ТА
АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ**

**СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАЇНИ**

Матеріали

VII Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції

06 листопада 2020 року

Одеса
ОДУВС
2020

Література

1. Конституція України, прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 6 липня 2005 р. № 2747-IV. Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35–36, № 37. Ст. 446.
3. Смокович М. Адміністративне судочинство як елемент конституційного ладу / М. Смокович // Юридична Україна. – 2011. – № 9. – С. 23–28.
4. Інтернет посилання: <https://radako.com.ua/news/aktualni-problemi-administrativnogo-sudochinstva>.
5. Жилин Г.А. Защита прав человека в гражданском судопроизводстве. Рос. юстиция. 1998. № 1. С. 5–7.
6. Горшкова С.А. Европейская защита прав человека и реформирование российской судебной правовой системы. Журн. рос. права. 2002. № 7. С. 99–112.
7. Соловьева А.К. Перспективы развития административной юстиции: Организационный и формальный подход. Правоведение. 1999. № 1. С. 66–72.
8. Руденко А.В. Адміністративне судочинство: становлення та здійснення: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Нац. юрид. академія України ім. Я. Мудрого. Харків, 2006. 209 с.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ СИСТЕМИ ЗАХОДІВ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

Говорова Г.В., курсант (Одеський державний університет внутрішніх справ, м.Одеса, Україна)

Науковий керівник: Ізбаши К.С., к.ю.н, доцент, старший науковий співробітник ВОНР (Одеський державний університет внутрішніх справ, м.Одеса, Україна)

Чинне національне законодавство України передбачає заходи щодо запобігання корупції, а саме: заборона використання службових повноважень чи посадового становища; обмеження щодо одержання подарунків; заборони щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності; заборона використовувати інформацію, яка стала відома особі у зв'язку із виконанням нею функцій держави або місцевого самоврядування після залишення посади; недопущення спільної роботи близьких осіб; проведення фінансового контролю, спеціальних перевірок стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, а також посад з підвищеним корупційним ризиком; вжиття заходів щодо недопущення та врегулювання конфлікту інтересів; проведення антикорупційної експертизи проектів та чинних нормативно-правових заходів тощо [1].

Адміністративному праву відведена важлива роль у запобіганні корупції та в належній організації діяльності посадових осіб у цій сфері, оскільки адміністративне право має свій метод правового регулювання, систему адміністративних нормативно-правових актів, апарат державної адміністрації, положеннями адміністративного права визначається адміністративний процес і адміністративний примус, адміністративно-правові режими та адміністративно-правові засоби впливу [3, с. 47]. Тобто можемо зробити висновок, що заходи запобігання корупції мають адміністративно-правовий аспект.

Систему заходів запобігання корупції як складовий елемент адміністративно-правового механізму запобігання корупції варто розглядати через теорію механізму адміністративно-правового регулювання. В юридичній літературі дуже часто механізм адміністративно – правового регулювання розглядається, як система адміністративно-правових засобів, за допомогою яких здійснюються правове регулювання суспільних відносин у сфері дії норм адміністративного права, організовуючи їх у відповідності до функцій держави і суспільства [5, с. 189].

Тому, порівнюючи механізм адміністративно-правового регулювання та адміністративно-правовий механізм запобігання корупції, можна говорити про те, що адміністративно-правовий механізм запобігання корупції характеризується наявністю таких елементів, як: норми права, нормативно-правові акти, юридичні факти, правовідносини, акти застосування права й акти реалізації права [7, с. 97]. Зазначимо, що кожен окремих елемент наділений власними функціями

спрямованими на досягнення мети всього механізму. Зокрема: 1) норми права визначають загальнообов'язкові правила поведінки учасників суспільних відносин у сфері запобігання корупції, визначають правовий статус спеціальних суб'єктів, встановлюють обмеження та заборони; 2) нормативно-правові акти, здійснюють регулюючий вплив на суспільні відносини у сфері запобігання корупції, визначаючи перспективні напрямки антикорупційної політики країни; 3) юридичні факти є передумовою виникнення, зміни та припинення правовідносин у сфері запобігання корупції, такі як, наприклад, подання декларації особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування або порушення умов щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності; 4) правовідносини є формою зовнішнього вираженням реалізації норм антикорупційного законодавства; 5) акти застосування та реалізації права є результатом здійснення прав та обов'язків суб'єктів суспільних відносин, що виникають у сфері запобігання корупції.

С.М. Алфьоров зазначає, що ефективна протидія можлива виключно за умови застосування комплексного підходу, який реалізується через адміністративно-правовий механізм протидії корупції, однією зі складових якого є організаційно-правові заходи [4, с.39]. Визначаючи механізм протидії корупції, М.І. Мельник виділяє такі його складові елементи як: ідеологія і стратегія антикорупційних заходів; мета та завдання антикорупційної політики, об'єкти та суб'єкти протидії корупції, принципи та заходи протидії корупції [6, с. 254].

Узагальнюючи зміст запропонованих визначень адміністративно-правового механізму запобігання корупції, зазначимо, що: 1) адміністративно-правовий механізм запобігання корупції є системою адміністративно-правових засобів – сукупністю дій, за допомогою яких досягається мета антикорупційної політики країни; 2) дія механізму спрямована на упорядкування суспільних відносин у процесі здійснення діяльності щодо запобігання корупції, відповідно, запобігання корупції являє собою застосування антикорупційних заходів з метою недопущення вчинення корупційних правопорушень, виявлення, припинення та притягнення винних у вчиненні корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією осіб до юридичної відповідальності; 3) представляє собою процес, який характеризується чітко визначеними стадіями реалізації. Що на сьогоднішній день являється чи не найважливішою умовою ефективної виконання антикорупційної діяльності уповноваженими суб'єктами; 4) складається з таких елементів як: норми антикорупційного законодавства; публічна адміністрація, в особі суб'єктів, уповноважених на реалізацію антикорупційних заходів; заходи запобігання корупції; принципи, форми та методи реалізації антикорупційних заходів; індивідуальні акти публічної адміністрації; адміністративно-правові відносини у сфері запобігання корупції. Із наведеного переліку елементів адміністративно-правового механізму запобігання корупції основними вважаємо відповідні заходи та засоби антикорупційної спрямованості. Стосовно змісту заходів і засобів запобігання корупції варто зазначити, що часто науковцями ці два поняття ототожнюються.

Однак, у системі заходів запобігання корупції відсутні виховні та просвітницькі заходи, які б сприяли формуванню у свідомості посадових осіб морально-етичних установок та переконань, спрямованих на сумлінне, компетентне, результативне і відповідальне виконання посадових обов'язків; забезпечення довіри суспільства до публічних службовців; зміцнення авторитету публічної служби, формування високої культури спілкування та поваги до прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина, які на сьогоднішній день є рідкістю [2]. Запровадження таких заходів сприятиме зниженню рівня корупції, оскільки в Законі забагато самостійних дій та суб'єктивних вимог, які залежать виключно від бажання та виховання особи.

Крім того, основною умовою досягнення мети антикорупційної політики має також стати запровадження стимулів та належних умов публічної служби. Запровадження зазначених заходів вважається необхідним з огляду на те, що вирішальний вплив на виникнення та поширення корупції здійснюється через: недостатній рівень доброчесності та низький рівень професійної підготовки публічних службовців; уникнення значною частиною посадових осіб відповідальності за вчинення корупційних правопорушень; недосконалість адміністративних процедур; через формальність та відсутність визначених механізмів реалізації та застосування заходів запобігання корупції, що призводить до низької ефективності антикорупційної діяльності; непослідовність здійснення реформ; відсутність механізму дієвого контролю за виконанням прийнятих рішень,

постанов і законів; значну поширеність дозвільних процедур у державному управлінні; та найзгубнішою причиною є байдужість й толерантність громадськості, відсутність критичного ставлення до поширення корупції. Вирішення цих проблем має стояти на меті антикорупційної політики країни, яка здійснюватиметься комплексно та скоординовано.

Література

1. Про запобігання корупції : Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18> (дата звернення 13.10.2020).
2. Про затвердження Загальних правил етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування : Наказ Національного агентства України з питань державної служби від 31 серп. 2016 р. № 1203/29333. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1203-16> (дата звернення 13.10.2020).
3. Адміністративне право : підручник / Ю.П. Битяк та ін.; за заг. ред. Ю.П. Битяка. Харків : Право, 2020. 392 с.
4. Алфьоров С. М. Заходи організаційно-правового характеру в адміністративно-правовому механізмі протидії корупції в ОВС. *Правова позиція*. 2011. № 1. С. 39-43.
5. Марчук М. П. Проблеми впровадження та застосування окремих положень нового антикорупційного законодавства в Україні. *Університетські наукові записки*. 2015. № 1 (53). С. 188-195.
6. Мельник М. І., Редька А. І., Хавронюк М. І. Науково-практичний коментар Закону України «Про боротьбу з корупцією». Київ : Атіка, 2003. 320 с.
7. Хабарова Т. В. Механизм противодействия коррупции в Украине, его административно-правовая природа. *Leges et Viata*. 2016. № 1/3. С. 95-98.

ЦЕНТР НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ЯК ОСНОВНИЙ СУБ'ЄКТ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ

Михайленко Є. О., магістрант (Одеський державний університет внутрішніх справ, м.Одеса, Україна)

Науковий керівник: Баранов С. О., к.ю.н, доцент, професор кафедри (Одеський державний університет внутрішніх справ, м.Одеса, Україна)

Актуальність даної теми зумовлена тим, що Центри надання адміністративних послуг як орган публічної адміністрації є новим провідником між громадянами та органами публічної влади.

Саме оцінюючи якість та ефективність роботи даного органу пересічний громадянин формує свою думку про рівень опіки своєї держави над ним. Завдяки цьому органу людина реалізує свої можливості на отримання певних соціальних та економічних благ.

Центри надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП) відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги» розпочали свою роботу з 01.01.2014 р. [1]. Передвісником ЦНАП були Єдині дозвільні центри, але їх діяльність була спрямована на реалізацію своїх прав суб'єктами господарювання (отримання дозвільних, реєстраційних документів, подання декларацій тощо).

ЦНАПи безумовно є позитивним управлінським елементом нашої держави. Порівнюючи з процедурою отримання адміністративної послуги в минулому можна впевнено сказати, що ЦПАП зробив процес отримання адміністративних послуг значно комфортнішим, ніж це було у минулому та значно скоротив рівень бюрократії та корупції. Адже з виникненням ЦНАПів приватні особи не контактують на пряму з органами публічної адміністрації, а цей фактор набагато знижує ризик виникнення корупційних схем.

На даному етапі становлення Україна активно реформує територіальний устрій та питання бюджету, а саме впровадження місцевих бюджетів. Це питання може бути актуальним і для місцевих ЦНАПів, тому що при зверненні громадян або суб'єктів господарювання наприклад з питань нерухомості (видачу витягів та інформації з реєстрів Мінюсту) всю роботу беруть на себе районні державні адміністрації чи органи місцевого самоврядування, а всі кошти йдуть до державного бюджету. Рівень матеріального забезпечення ЦНАПів залишає бажати кращого, а для ефективної їх роботи це може бути ключовим моментом.

<i>Сарнацький М.А.</i> ВИДАННЯ ПРАВОВИХ АКТІВ УПРАВЛІННЯ ЯК ПРАВОВА ФОРМА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ БАНКРУТСТВА В УКРАЇНІ	107
<i>Слаблюк Н.С.</i> ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	108
<i>Стариченко А.О.</i> ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ ЗАХИСТ НЕПОВНОЛІТНІХ ВІД ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА: ПРОБЛЕМИ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ	110
<i>Стукаліна О.В.</i> ТЕРОРИСТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ВЕЛИКИХ МІСТАХ ЯК ЗАГРОЗА СУЧАСНОМУ ДЕРЖАВОТВОРЕННЮ	111
<i>Щербак М.Ю.</i> КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ АНТИКОРУПЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЯК НЕВІДВОРОТНИЙ ФАКТОР СТРИМУВАННЯ КОРУПЦІЇ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ КОРУПЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	113
<i>Тригуб С.М.,</i> ПИТАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ ТА ГРОМАДСЬКОСТІ ЩОДО ПРОФІЛАКТИКИ НАРКОМАНІЇ	115
<i>Гаврилюк А. В.</i> АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА В УКРАЇНІ	116
<i>Говорова Г.В., Ізбац К.С.</i> АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ СИСТЕМИ ЗАХОДІВ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ	118
<i>Михайленко Є. О., Баранов С.О.</i> ЦЕНТР НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ЯК ОСНОВНИЙ СУБ'ЄКТ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ	120
<i>Назарук Я.С., Коропатов О.М.</i> ДЕЯКІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ СТАТТІ 172 ⁴ КОДЕКСУ УКРАЇНИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	121
<i>Чуприна Ю.П., Кузьменко Ю.В.</i> АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЩОДО ПОРУШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ	123